

Oğlan ve Peçeli Baykuş

Çınar BİBER

Ođlan ve Peçeli Baykuş

Çınar BİBER

Theo, sıcak kahverengi tenli ve aralıklı dişli gülümsemesi olan küçük, sıska bir oğlandı. Evinin yakınındaki tarlaları keşfetmeyi çok severdi, özellikle yağmurdan sonra. Sisli bir sabah, hardal sarısı yağmurluğunu ve yeşil lastik çizmelerini giymişken, çimenlerin üzerinde süzülen soluk ve sessiz bir şey fark etti. Bir çit direğine kondu ve başını çevirdi. Theo donakaldı, kalbi küt küt atıyordu. Mavi sırt çantasından küçük defterini ve kurşun kalemını çıkardı.

Kuşun kalp şeklinde beyaz bir yüzü ve yumuşak devetüyü ile gri tüyleri vardı. Koyu gözleri Theo'yu sakince izliyordu. 'Sen bir peçeli baykuşsun,' diye fısıldadı Theo, kütüphane kitabındaki bir resmi hatırlayarak. Baykuş gözlerini kırptı ve sonra hiç ses çıkarmadan uçup gitti. Theo hızla şeklini çizdi ve yazdı: 'Eski meşe ağacının yakınında peçeli baykuş görüldü. Sessiz kanatlar. Kalp şeklinde yüz.' Annesine anlatmak için sabırsızlanıyordu.

Evde Theo, annesini mutfakta buldu; gözlükleri bir ipe asılıydı. Elinde bir fincan çay tutuyordu ve Theo içeri dalınca gülümsedi. 'Anne, bir peçeli baykuş gördüm!' dedi. 'Çok güzeldi!' Annesi dikkatle dinledi. 'Bu harika, Theo. Peçeli baykuşlar utangaç yaratıklardır. Onları rahatsız etmemek için sessiz ve dikkatli olmalıyız.' Theo başını salladı. 'Onun hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum,' diye ilan etti.

Ertesi gün Theo defteriyle tarlaya döndü. Uzaktan, baykuşun uzun çimenlerin üzerinde avlandığını izledi. Alçaktan ve yavaş uçuyor, fareleri dinliyordu. Theo yazdı: 'Baykuşlar alacakaranlıkta avlanır. Kısa çimenli açık tarlalara ihtiyaçları vardır.' Bölgenin bir haritasını çizdi, çit direklerini ve eski meşe ağacını işaretledi. Baykuşun işlek yola hiç yaklaşmadığını fark etti.

Theo, baykuşun ahırın yakınındaki bir direk üzerindeki ahşap yuva kutusunda dinlendiğini keşfetti. Yüksek ve yırtıcılardan uzakta güvenli bir yerdi. Yazdı: 'Yuva kutusu önemlidir. Baykuşların dinlenmek ve yavru büyütmek için güvenli yerlere ihtiyaçları vardır.' Kutuyu dikkatle çizdi, küçük giriş deliğini not etti. İçeride bir ailesi olup olmadığını merak etti. Mesafesini koruyacağına ve gürültü yapmayacağına söz verdi.

Theo, peçeli baykuşların yuva yapmak için ahırlar veya özel kutular gibi sessiz, karanlık yerlere ihtiyaç duyduğunu öğrendi. Evleri rahatsız edildiğinde gidip bir daha dönmeyebileceklerini okudu. Yazdı: 'Yuvalama alanlarını koruyun! Yüksek ses veya parlak ışık yok.' Nasıl yardımcı olabileceğini düşündü. Belki başkalarına baykuşun ihtiyaçlarını öğretebilirdi. Okulu için bir sergi hazırlamaya karar verdi.

Theo planını annesine anlattı. 'Peçeli baykuşlar hakkında eğitici bir sergi yapmak istiyorum,' dedi. 'Bana yardım eder misin?' Annesi gülümsedi. 'Elbette! Karton ve boya kullanabiliriz.' Malzemeleri topladılar: eski kutular, keçeli kalemler ve dergilerden resimler. Annesi ona hatırlattı: 'Unutma, baykuşun yuvalama yeri rahatsız edilmemeli. Sadece gözlemlerimizi kullanacağız.' Theo ciddiyetle başını salladı.

Theo günlerce sergisi üzerinde çalıştı. Peçeli baykuşun kalp şeklinde yüzüyle büyük bir resmini yaptı. Gerçekleri yazdı: 'Peçeli baykuşlar gece avlanır. Fare ve tarla fareleri yerler. Güvenli yuva kutularına ihtiyaçları vardır.' İyi bir yuva kutusunun şemasını ve baykuşun yaşam alanının haritasını çizdi. 'Nasıl Yardımcı Olabilirsiniz' adlı bir bölüm ekledi; sessiz olmak ve çöp atmamak gibi ipuçlarıyla.

Annesi Theo'ya ahşaptan bir maket yuva kutusu yapmasında yardım etti. 'Bu, insanlara doğru bir kutunun nasıl göründüğünü gösterecek,' dedi. Theo onu dikkatle boyadı ve dışarı bakan küçük bir baykuş figürü ekledi. Bir tabela yazdı: 'Korunan yuvalama alanları önemlidir!' Sergisini annesine anlatmayı pratik yaptı. 'Baykuşların yardımımıza ihtiyacı var,' dedi. 'Yuvalarını korursak mutlu yaşayabilirler.' Annesi alkışladı.

Okul bilim fuarının günü geldi. Theo sergisini bir masaya kurdu. Heyecanlı ama gergindi. Arkadaşları etrafında toplandı. 'Vay, gerçek bir baykuş gördün mü?' diye sordu arkadaşı Maya. Theo başını salladı. 'Evet, ve yaşam alanı hakkında her şeyi öğrendim.' Çizimlerini işaret etti ve peçeli baykuşların nasıl avlandığını ve yuva yaptığını anlattı. Arkadaşları kocaman gözlerle dinledi.

Aniden okul müdürü Bay Lee uğradı. 'Bu etkileyici, Theo,' dedi. 'Araştırmanı açıkça yapmışsın.' Theo'nun yüzü güldü. Bay Lee'ye korunan yuvalama alanlarının önemini anlattı. 'Buralara daha fazla yuva kutusu koymalıyız,' diye önerdi Theo. Bay Lee başını salladı. 'Bu harika bir fikir. Belki bir proje başlatabiliriz.' Theo'nun kalbi gururla doldu.

O öğleden sonra Theo ve annesi tarlaya geri yürüdü. Sessizce durup peçeli baykuşun çimenlerin üzerinde süzülüşünü izlediler. 'İyi bir şey yaptın, Theo,' dedi annesi yumuşak bir sesle. 'Bu baykuşu ve yuvasını korumaya yardım ediyorsun.' Theo gülümsedi. Küçük eylemlerin bile büyük fark yaratabileceğini biliyordu. Defterine yazdı: 'Korunan yuvalama alanları önemlidir. Baykuşların yardımımıza ihtiyacı var.'

Haftalar sonra mahallenin çevresinde yeni yuva kutuları belirdi. Theo'nun sergisi kasaba kütüphanesine taşındı. İnsanlar durup peçeli baykuşlar ve onlara nasıl yardım edileceği hakkında okudu. Theo kendini gururlu hissetti. Tarlayı ziyaret etmeye devam etti, her zaman saygılı bir mesafe koruyarak. Baykuş hâlâ orada avlanıyordu, sessiz ve güzel. Theo tüylü arkadaşı için bir fark yarattığını biliyordu.

Bir akşam Theo baykuşun yiyeceklerle yuva kutusuna uçuğunu gördü. Yumuşak cıvıltılar duydu. 'Yavrular var!' diye fısıldadı annesine. Uzaktan baykuşun yavrularına bakışını izlediler. Theo içinde sıcak bir parıltı hissetti. Çok şey öğrenmiş ve baykuşun ailesini korumaya yardım etmişti. Defterine yazdı: 'Baykuşlar burada güvende. Teşekkürler, korunan yuvalama alanları.'

Theo'nun öğretmeni onu sınıfa bir konuşma yapması için davet etti. Defterini tutarak kendinden emin durdu. 'Peçeli baykuşlar harikadır,' dedi. 'Yuva yapmak için güvenli yerlere ihtiyaçları var. Hepimiz mesafemizi koruyarak ve yaşam alanlarını koruyarak yardımcı olabiliriz.' Sınıf arkadaşları alkışladı. Theo aralıklı dişli gülümsemesini gösterdi. Öğrenmenin ve paylaşmanın dünyayı baykuşlar için daha iyi yapabileceğini biliyordu.

Theo gün batımında tarlada oturdu, mavi sırt çantası yanındaydı. Peçeli baykuş alçaktan süzüldü, sonra yuva kutusuna yükseldi. Theo öğrendiği her şeyi düşündü. Korunan yuvalama alanları önemlidir—sadece baykuşlar için değil, tüm canlılar için. Kendini mutlu ve gururlu hissetti. Utangaç, güzel baykuşu ve yuvasını her zaman gözeteceğini biliyordu.